ऽवस्थानं मध्यमम्। अग्निलोकेऽवस्थानमधमम्। एतच्चानुष्ठान-श्रद्धातारतम्येन व्यवस्थापनीयमिति॥

त्रिवृत्स्तोमं विधायाथ त्रीनुत्तरात् स्तोमान् विधत्ते। "अथ यत् पञ्चदशेन स्तुवते। पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते [४]। तं पञ्चदशेनैव हरन्ति। यावती पञ्चदशस्य मात्रा। चन्द्रमा वै पञ्चदशः। एष हि पञ्चदश्यामपक्षीयते। पञ्चद-श्यामापूर्य्यते। चन्द्रमस एवैनं तत्। मात्राꣳ सायुज्यꣳ सलो-कतां गमयन्ति। अथ यत् सप्तदशेन स्तुवते। सप्तदशेनैव तद्यजमानमाददते। तꣳ सप्तदशेनैव हरन्ति [५]। यावती सप्तदशस्य मात्रा। प्रजापतिर्वै सप्तदशः। प्रजापतेरेवैनं तत्। मात्राꣳ सायुज्यꣳ सलोकतां गमयन्ति। अथ यदेकविꣳशेन स्तुवते। एकविꣳशेनैव तद्यजमानमाददते। तमेकविꣳशेनैव हरन्ति। यावत्येकविꣳशस्य मात्रा। असौ वा आदित्य एक-विꣳशः। आदित्यस्यैवैनं तत् [६]। मात्राꣳ सायुज्यꣳ सलो-कतां गमयन्ति" इति। यस्मादेष चन्द्रमाः कृष्णपक्षस्य पञ्च-दश्यां अमावास्यायामपक्षीयते। शुक्लपक्षस्य पञ्चदश्यां पौर्ण-मास्यामापूर्य्यते। चन्द्रमाः पञ्चदशस्तोमाभिमानी देवः। प्रजा-पतेराश्रावयेदित्यादिसप्तदशाक्षरात्मकत्वात् सप्तदशस्तोमस्वा-मित्वम्। यत्त्वन्यत्र द्वादशमासाः पञ्चर्त्तवः त्रय इमे लोकाः असावादित्य एकविꣳश इत्येकविंशस्तोमपूरकत्वेनादित्यस्या-म्नातत्वात्। आदित्य एकविꣳशस्तोमस्वामी। अन्यत् सर्व्वं पूर्व्ववद्व्याख्येयम्।